

215.

215.

35 215. 6.

474 (1)

A B D - N a m a t.

Talliinas. 1837 Alastal.

Trükkitud Lindworse kirjadega.

D p r s s s f u w.

A B D E G H I S R L
M N O P R S E U W.

A. a, aa, å, åå, æ, ái, ae, ai, au

E. e, ee, ea, eå, ei

I. i, ii, ia, iii.

O. o, oo, ö, öö, oo, oe, oi, öi, ou

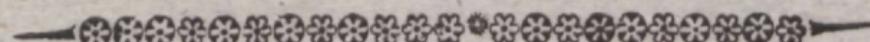
U. u, uu, ü, üü, ui.

Ab,	eb,	ib,	ob,	ub.
ba,	be,	bi,	bo,	bu.
da,	de,	di,	do,	du.
Ah,	ed,	id,	ov,	ud.
ga,	ge,	gi,	go,	gu.
Ag,	eg,	ig,	og,	ug.
Ha,	he,	hi,	ho,	hu.
Ah,	eh,	ih,	oh,	uh.
Ka,	fe,	fi,	fo,	fu.
At,	ef,	if,	of,	uf.
La,	le,	li,	lo,	lu.
Al,	el,	il,	ol,	ul.
Am,	em,	im,	om,	um.
Ma,	me,	mi,	mo,	mu.
Na,	ne,	ni,	no,	nu.
An,	en,	in,	on,	un.
Pa,	pe,	pi,	po,	pu.
Ap,	ep,	ip,	op,	up.
Ka,	re,	ri,	ro,	ru.
Ak,	er,	ir,	or,	ur.
Sa,	se,	si,	so,	su.
As,	es,	is,	os,	us.
Ta,	te,	ti,	to,	tu.
At,	et,	it,	ot,	ut.
Wa,	we,	wi,	wo,	wu.
Aw,	ew,	iw,	ow,	uw.

Aeg,	alw,	auf,	arg,	arst,	arm.
Eit,	ees,	eest,	e.ek,	eel,	eks.
Hal,	hoost,	hiir,	hunt,	hul,	heäl.
Jlm,	iis,	juur,	joud,	jalg,	illus.
Käsk,	kui,	kas,	koer,	kaks,	feel.
Laps,	loom,	laul,	lesk,	lunid,	leib.
Muld,	mets,	muud,	maast,	miks,	muist.
Noor,	neilst,	nuum,	nahk,	ndm,	nurk.
Oun,	dhk,	ots,	dis,	oof,	örn.
Part,	pois,	parw,	pdlw,	puhl,	peäl.
Rasw,	roog,	riid,	raud,	rihm,	rödm.
Saun,	seäl,	suust,	salm,	suits,	seest.
Tuhk,	tru,	tal,	täis,	toob,	teäl.
Ust,	uis,	urb,	üks,	üks	umb.
Weis,	woin,	waat,	waim,	wim,	walk.

Ab·ram	E·wert	Jür·ri	Mad·li
A·dam	Hans	Kaarl	Mai
A·do	Han-nus	Kad·ri	Mal
Ak·sel	Herm	Kås·per	Mar·kus
An	Hin	Kai	Mar·ri
And·res	Hin·rik	Kert	Mart
An·no	Jaak	Kla·us	Mats
A·ren	Jaan	Kle·met	Mih·kel
An·ton	Ja-kob	Kreet	Mik
Eli·as	Ja-nus	Kus·taw	Mi·na
El·lo	Jo-nas	Laur	Ne·do
Elts	Jo-sep	Le no	Nig·go·las
Erik	Juh-han	Li·so	O·lop
Ewa	Juh-kum	Mad·dis	Ot·to
		(2)	Pawel

Pa-wel	Vir-rit	Soh-wi	Tön-nis
På-ren	Prits	Tan-nel	Tön-no
Pär-tel	Punts	Teet	Tri-no
Pen-diks	Rein	Tiits	Tru-to
Pe-ter	Sam-mul	Tio	Wil-le-m
Pil	Si-im	To-mas	Wol-mer

Min-na lo-en, sin-na ku-led, tem-ma
nae-rab. Mei-e sō-me, tei-e wah-hi te,
nem-mad teawad tööd. Hom-me on vüh-
ha-vääw, siis rah-was läh-häb fir-ri-ko.
Kas eit wöt-tab voi-si kā-sa? mei-e Le-no
woib tåd-di ho-leks já-da. An-na mul-le
fin-dad kät-te, mui-do kūlm wöt-tab
för-med år-ra.

Min-ne küt-su To-mas tup-va. To-
mas läind jo en-ne wal-get kül-las-se.
Siis kā-si Tü-rit tul-la. Tae-was
saab sel-geks, van-ne hob-bo-ne rak-kes-se.

Jum-mal las-seb or rak sed kas-wa-da
in-ni-mes-te-le ja roh-to lo-ma-de-le. Kui
wäl-jal wil-li saab küp-seks, siis läh-me
keik käl-la-le; ag-ga mis-ga ma lei-kän?
Kah jo, et mul ep ol-le oi-get raud-sir-pi,
min na lei gak-sin kaks head nab-ra wal-
mis. Kül saab näh-ha. Ar-mas Jum-
mal hoid-ko ter-wist ja jät-kä-go ram-mo
ja meelt! Op-pi ag-ga hea tö-le, lap-
so-le, ja val-lu Jum-ma-lat.

Mei-e

Met-e ris-ti öp-pe=tus=se
wiis Pea=tük=ki.

Es-si-men-ne Pea=tük.

Tum-ma-la füm-nest Kås-süst.

Es-si-men-ne Kåst.

Gul ei pea mit-te tei-si Tum-ma=
laid ol-le=ma min-no för-was.

Tei-ne Kåst.

Sin-na ei pea mit-te Tum-ma-la
om-ma Is-san-da nim-me il-ma as=
ja-ta suh-ho wöt-ma ; fest Is-sand
ei jät-ta ted-da nuht-le=mat-ta , kes
tem-ma nim-me fur-jas-te pru=gib.

Kol-mas Kåst.

Sin-na pead püh-ha=på-wa
püh-hit-se=ma.

Nel-jas Kåst.

Sin-na pead om-ma is=sa ja
om-ma em-ma au-us-ta=ma, et sin=
no kås-si häs-ti kåib , ning sin-na
fau-a el-lad Ma peål.

Wi-es Kåst.

Sin-na ei pea mit-te tap-ma.

Kues

Ku-es Kåsl.

Sin-na ei pea mit-te ab bi el-lo
år-ra=rif=ku=ma.

Seits-mes Kåsl.

Sin-na ei pea mit-te war-ras-
ta=ma.

Kah-hek-sas Kåsl.

Sin-na ei pea mit-te ül-le=foh-
to tun-nis-ta=ma om=ma lig=gi-
mes=se was-to.

üh-hek-sas Kåsl.

Sin-na ei pea mit-te him-mus-
ta=ma om=ma lig=gi-mes=se fod-da.

Kum-nes Kåsl.

Sin-na ei pea mit-te him-mus-
ta=ma om=ma lig=gi-mes=se naest, sul-
last, üm-mar-da=jat, weik=sid eg=ga
muud, mis tem=ma pår=ralt on.

Mis ut leb nüud Jum=mal fei=kist neist-
sin=nat=sist kås=ku=dest?

Tem=ma ut=leb nen=da: Min-na se
Is=sand sin=no Jum=mal ol=le-
nks wåg=ga wi=h=ha=ne Jum=mal,
kes wan-ne=mat-te pat=to nuht=leb
las-te kat-te fol=man=da=mast ning
nel=jan=da=mast pol=west sa=dik, kes
mind

mind wi-h=ka-wad; ag=ga nei=le, kes
 mind ar=mas=ta=wad ning min=no
 kās=sud pea=wad, teen min=na head
 tuh=han=dest pōl=west sa=dit.

Tei-ne Pea=tuk.

Pūh=hast Nis=tī-Us=sust.

Es=sí men=ne Op=pe=tus:

Lo=mis=sest.

Min=na us=sun Jum=ma=la se
 Is=sa, fei=ge=wāg=ge=wa=ma
 tae=wa ning Ma Lo=ja sis=se.

Tei-ne Op=pe=tus:

Ar=ra=lun=nas=ra=mis=sest.

Min=na us=sun Je=sus=se Kris=
 tus=se Jum=ma=la ai=no Po=ia mei=e
 Is=san=da sis=se, kes on sa=dud pūh=
 hast Wai=must, il=ma=le to=dud
 neit=sist Ma=riast, fan=na=ta=nud
 Pont=si=us=se Pi=la=tus=se al, ris=ti
 peå=le po=dud, sur=nud ning mah=
 ha=mae=tud, al=la lāi=nud pōr=go=
 hau=da, fol=man=da=mal pā=wal
 jāl=le ül=les=tous=nud sur=nust, ül=
 les=lāi=nud tae=wa, is=tub Jum=
 ma=la om=ma fei=ge=wāg=ge=wa=ma

Is=sa

Is-sa par-ra-mal kåel, sedlt tem-
ma tul-leb koh-hut moist-ma el-la-
wat-te ja sur-nut-te peå-le.

Kol-mas Op-pe-tus :

püh-hit-se-mis-sest.

Min-na us-sun püh-ha Mai-mo-
sis-se, üht püh-ha ris-ti fog-go-dust,
püh-ha-de os-sa-sa-mist, pat-tu-de
an-deks-and-mist, lih-ha ül-les-tous-
mist ja ig-ga-west el-lo. Amen.

Kol-mas Pea-tuk.

Püh-hast Is-sa mei-e Pal-west.

Is-sa mei e, kes sa ol-led tae-was,
püh-hit-se-tud sa-go sin-no nim-
mi, tul-go mei-le sin-no riik, sin-no
taht-min-ne sund-ko fui tae-was nen-
da ka Ma peål, mei-e ig-ga-på-wast
lei-ba an-na mei-le tän-na-pååw,
ja an-na mei-le an-deks mei-e wöl-
lad, fui mei-e an-deks an-na-me om-
ma wölg-las-te-le, ning är-ra sa-da
meid mit-te kiu-sa-tus-se sis-se, waid
peås-ta meid är-ra sest fur-jast; sest
sin-no pår-ralt on se riik, ning se wåg-
gi, ning se au ig-ga-west. Amen.

W e l - j a s P e a - c u k.

Pūh - hast Rist - mis - fest.

Mis on Rist - min - ne?

Rist - min - ne ep ol - le mit - te val - jas
wes - si, waid üks ni - sug - gu - ne wes - si,
mis Jum - ma - la fäskus on seä - tud, ja
Jum - ma - la san - na - ga üh - te - pan - dud.

Mis Jum - ma - la san - na se on?

Kui mei - e Is - sand Je-sus Kris-tus üt - leb:
Min - ge ja öp - pe - ta - ge feik rah - wast,
ja ris - ti - ge neid Jum - ma - la se Is - sa,
ja se Po - ia, ja se püh - ha Wai - mo
nim - mel.

Wi - es Pea - cü E.

Pūh - hast Al - ta - ri Saak - ra - men - tist.

Mis on Al - ta - ri Saak - ra - ment?

Se on mei - e Is - san - da Je - sus - se Kris -
tus se tö - si - ne ih - ho ja wer - ri, lei -
wa ja wi - na al mei - le ris - ti - rah - wa - le si - a
ja ju - a, Kris - tus - fest en - ne - fest seä - tud.

Kus se on fir - jo - tud?

Nen - da fir - jo - ta - wad need püh - had
E - wan - ge - lis - tid, Mat - te - us, Mar - kus,
Lu - kas ning püh - ha Pau - lus:

Meie Is-sand Je-sus Kris-tus
 sel ö-sel, mil ted-da är-ra-an-ti,
 wöt-tis lei-ba, tän-nas, mur-dis
 ning an-dis om-ma Jüng-rit-te-le,
 ja üt-les: Wöt-ke, sö-ge, se on min-
 no ih-ho, mis-tei e eest an-tak-se, sed-
 da teh-ke min-no mäl-les-tus-seks.

Sel-sam-mal kom-bel wöt-tis
 tem-ma fa kar-ri-fa pär-rast öh-to-
 sö-ma ae-ga, tän-nas ning an-dis
 om-ma Jüng-rit-te-le ja üt-les: jo-
 ge feik seält seest, se sin-na-ne kar-ri-
 fas on se uus seä-dus min-no wer-re
 sees, mis-tei-e ja mit-me eest är-
 ra-wal-la-takse pat-tu-de an-deks-
 and-mis-seks; sed-da teh-ke, ni mit-
 to-ford, kui tei-e seest jo-te, min-no
 mäl-les-tus-seks.

S o m m i k o - P a l w e.

Önnistago mind Jummal Issa, Poeg ning
 pühha Waim. Amen.

Minna tännan sind, minno arms
 taewane Issa, Jesusse Kristusse
 sinno armsa Poia meie Issanda läbbi, et
 sinna mind minnewal ösel (påval) olled
 ar-

armolikkult hoidnud ja kaitsnud keige ihho ja hingekahjo eest. Minna vallun sind, anna mulle armo, et minna woiksin ommad pattud suddamest tunda, kahhetse da, ja mahhajätta, ja anna mulle andeks keik minno pattud ja eksitussed, misga minna sind ollen vihastanud; kaitse ja hoia mind selsinnatsel páwal (Ösel) armolikkult keige patto, furja ning kahjo eest, et keik minno mötte, sanna, teggo ja ello woiks sinno mele vårrast olla. Sest minna annan omma ihho ja hinge, meie üllema wallitseja, ja keik muud üllemad, meie wannemad, suggulased, waenlased, keik risti-rahwast, ja keik, mis mul on, sinno holeks, sinno pühha Waim wallitsego mind, sinno pühha Ingel olgo minno jures, et se furri waenlane ühtegi melevalda minno peale ei sa, Amen.

Palwed enne Sõma-aega.

Keikide silmad lootwad, Issand, sinno peale, ja sinna annad neile nende roga ommal aial. Sinna teed lahti ommad helded ning rohked käed, ja täidad keik, mis ellab, hea melega.

Au olgo Jummalale Issale, Poiale, ning pühha Waimule. Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.
Issand

Issand Jummal, taewane Issa, ðn-
nista meid ja needsinnatsed sinno
anded, mis meie sinno rohfest armust
wastowöttame Jesusse Kristusse meie
Issanda läbbi. Amen.

Kristus ütleb: Innimenne ei ella üksväi-
nis leiwast, waid iggaühhest sannast, mis
Jummalal su läbbi käib. Amen.

— — —
Palwed pärast Söma-aega.

Tännage Issandat, fest temma on
hea, ning temma heldus festab ig-
gaweste. Ta lasseb rohto kaswada lo-
justele ja orrafsid innimeste tarwidus-
seks, et ta Ma seest leiba wäljasadab.
Mo hing! kida Jehowat, ja arra un-
nusta mitte keik temma heateggemissi
arra. Issand on liggi keikile, kes tedda
töe sees appi hüüdwad.

Au olgo Jummalale Issale, Poiale
ning pühha Waimule. Amen.

Issameie, kes sa olled taewas, n.t.s.

Meie tänname sind, Issand Jummal
taewane Issa, Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi, keige sinno ande
ning heateggemisse eest, kes sinna ellad
ning wallitsed iggaweste, Amen.

Jummal olgo kidetud ja tännatud
sömisje ja jomisse ja temma falli
sanna

sanna eest, temma andko meile eddespiddi
meie iggapäwest leiba ja õnnistago meid
ka hinge volest Jeesusse Kristusse meie
Issanda läbbi, Amen.

Issand, sinno sunn nimmi olgo kidetud
nüüd ja iggapweste, Amen.

—
So nimmi pühha olgo,
Oh armas Jummal! meil,
So riik ka meite tulgo,
Mis tahhad sündko weel;
Ja leiwa jätko anna,
Meil' pattud süüks ei arva,
Ning peasta kurjast meid.

—
Sind Jummal meie kidame,
Sind iggapäwa tänname,
Oh hoia, Issand abbimees,
Meid kurja ning ka vatto eest,
Oh wotta, Issand, hallasta,
Ja keiges häddas arwita.
Oh Issand! aita heldeste,
Et sinno peale lodame,
Keik meie lotus olled sa,
Oh! ärra jäätta abbita. Amen.

—
Mind Jummal Issa! õnnista,
Oh Poeg, mul hoia armoga,
Mis sinna mulle annud:
So vallet mo peál walgusta,

Oh Pühha Waim! so wåega
 Mo ello sago faitstud.
 Nüüd vallun sedda allati:
 Mul olgo rahho otsani. Amen.

Jesus Õnnisteggia ütles: Laskke need
 lapsokessed minno jure tulla ja ärge keelge
 neid mitte; sest nisugguste párralt on
 Jummala riik. Ja temma wöttis neid
 sülle, panni käed nende veäle, ja õnnistas
 neid.

Jummala riik on oigus, rahho, rõõm
 pühha Waimo sees; käs neis asjus Kris-
 tuist tenib, on Jummala mele párrast ja
 kõlbab innimeste melest.

Lapsed, kuulge omma wannematte san-
 na Issanda sees, sest se on oige. Uuusta
 omma Issa ja Emma! se on esimenne
 fässosanna tootussega, et sinno fässi
 woiks hästi käia Ma peál.

Arra völga mitte tarkade jutto, ja käi
 nende öppetusse járrele.

Arge olge laisad ses, mis teie veate teg-
 gema; ei olle parremat völwe kui se, et
 innimenne on rõmus omma teggemisse
 jures, sest se on temma ossa.

Arge makske kurja kurjaga, eggas soi-
 mamist soimamissega; hirm olgo teil kurja
 eest, agga noudke sedda head tagga.

Pissut oigussega on parrem kui paljo
 üllekohtoga.

Jum-

Jummalakartus sadab keikile asjadele
kässö, ja sellel on sellesinnatse ja tullewa
ello tootus.

Wägga önsad on need, kelle te on
ilmalaitmatta, kes käiwad Jummalala
kässö öppetusse járrele.

Jummalala rahho, mis üllem on
kui keik moistus, hoidko meie süd-
damed ja meled Jesusse Kristusse
sees, iggaweste. Amen.

N u m r i d.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
üks	kaks	kolm	nelli	viis	kuus	seitse	kahheksa
9.	10.			II.		12.	
ühheksa	kümme			ükssteistkümmend		kaksteistkümmend	
13.				14.		15.	
kolmteistkümmend				nelliteistkümmend		wiisteistkümmend	
16.				17.		18.	
kuusteistkümmend				seitseteistkümmend		kahheksateistkümmend	
19.			20.			21.	
ühheksateistkümm.			kakskümmend			kakskümmend ja üks	
22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.	100 (sadda).
							1000 (tuhhat).

Kui monned numrid körwo seiswad, siis esisti
menne koht, parramast kädest pahhema pole luggedes,
nimmetab ükslased, teine koht kümnesed, kolmas
koht saianded, neljas koht tuhanded. Nenda on:

1837 ni paljo kui:

ülestuhhat kahheksasadda kolmkümmend ja seitse.
(neljas koht) (kolmas koht) (teine koht) (esimenne k.)

Tähhed, mis Kirjotajad pruikiwad:

Aa Bb Dd Ee Gg Hh Ii Kk
Ll Mm Nn Oo Pp Rr Ss
Tt Uu Ww ä ö ü. Adam Ewa.

Ose kük on walmis unnest ärkama,

Ning laulab wahwast warra, hilja;
Nenda, lapsed, olge kolis ärkwel ka,
Ning kandke warmalt kaunist wilja.

